

BIBLICKÉ ÚKOLY

4. čtvrtletí 1966

CÍRKEV A ÚDOBÍ
KŘEŠŤANSTVÍ

ÚVOD

Bůh má na zemi církev, která pozvedá jeho pošlapávaný zákon a představuje světu Beránka Božího, který snímá hříchy světa. V církvi se hojně projevuje milost Kristova. V církvi se posléze plně projeví Boží láska k světu, který má být ozářen Boží slávou. Konečně bude vyslyšena Kristova modlitba, aby církev byla jednotná tak, jako on je zajedno s Otcem.

Co je církev?

Zlatý verš: Efez. 1, 22. 23.

Řecké ekklesia je v Novém zákoně překládáno jako církev. Již za časů Homéra znamenalo toto slovo každé pravidelně svolané shromáždění.

Starý zákon byl počínaje 3. stol. př. Kr. překládán do řečtiny. V tomto překladu, který dnes běžně nazýváme Septuagintou, je slovo ekklesia přeloženo hebrejským slovem qahal, což značí shromáždění Židů. (Viz 5. Moj. 4, 10; 9, 10; 23, 2; Soud. 20, 2.) V Novém zákoně slovo ekklesia znamená lid Boží.

TĚLO KRISTOVO

1. V jaké souvislosti uvádí Nový zákon slovo církev?

- a) Shromáždění za účelem pobožnosti: 1. Kor. 11, 18; 14, 4, 28. 35.
- b) Místní skupiny všech křesťanů, žijících na jednom místě: Mat. 18, 17. Současně může být uveden i název: Sk. 8, 1.
- c) Celého křesťanského útvaru, církve všeobecně, k níž všichni věřící náleží: Mat. 16, 18; 1. Kor. 12, 28.

2. Jak potvrzuje Pavel skutečnost, že místní sbor neboli církev je částí všeobecné církve Boží? 1. Kor. 1, 2.

3. Jak jinak je církev nazvána? Efez. 1, 22. 23; 4, 12.

ml.v.
Církev je bratrství věřících, duchovní společenství a přátelský styk těch, kteří se připojili ke Kristu. Církev může existovat ve viditelné společnosti v Jeruzalémě, Tokiu,

Římě, v Paříži, Praze a podobně. Ti všichni tvoří církev, poněvadž mají účast na Kristově životě. On je hlavou křesťanské církve jako celku, a oni jsou na něm založeni a jím vedeni.

BOŽÍ RODINA

4. Do které rodiny jsou přijati ti, kteří se smířili s Bohem? Efez. 2, 18. 19.
5. Kdo ještě patří k církvi Boží? Efez. 3, 14. 15; Žid. 12, 22—24.

Církev Boží na zemi je zajedno s církví Boží na nebi. Věřící na zemi a nebeské bytosti, které nepadly, tvoří jednu církev. Všechny nebeské bytosti mají zájem o shromáždění svatých, kteří se scházejí na zemi k bohoslužbám.

6. Který zvláštní úkol mají v Boží rodině andělé? Žid. 1, 13. 14; Ž. 34, 8.

Pán dává každému andělu práci pro tento svět. Spolupracujeme ve shodě s anděly? Je to výhrada synů lidských! Pán Ježíš svěřil každému členu andělské rodiny zvláštní práci. Jeho andělé jsou určeni k tomu, aby nad námi bděli.

7. Proč mají být křesťané Otcí nebeskému obzvláště vděční? Efez. 1, 3—6; Gal. 4, 4—6.

Bůh stvořil člověka ke své slávě, aby se lidská rodina mohla po prověření a zkoušce spojit s nebeskou rodinou. Bůh chtěl, aby nebesa byla doplněna lidskou rodinou, bude-li tato poslušna každého jeho slova.

8. Kdy jediné se mohou lidé stát členy Boží rodiny? Ef. 2, 12. 13. 16. 18.

9. Co máme učinit my, když se stáváme členy Boží rodiny? 2. Kor. 6, 17. 18; Jan 1, 12.
10. Čím jsou členové této rodiny spojeni? 1. Jan. 4, 7. 10. 11.

CHRÁM BOŽÍ

11. Kterým dalším symbolem je církev znázorněna? Efez. 2, 21.
12. Jaké ústřední postavení má Ježíš v tomto chrámě? Ef. 2, 20; 1. Kor. 3, 11.
13. Kdo tvoří kameny tohoto chrámu? 1. Petr. 2, 5; 1. Kor. 3, 16.
14. Který nebeský činitel pracuje na stavbě chrámu? Efez. 2, 22.

Duch svatý má oživit a proniknout celou církev, má srdce pročistit a utvrdit.

Věřící jsou nazýváni živými kameny. Mistr-Stavatel, Pán chrámu, je nyní otesává, ohlazuje a připravuje pro jejich budoucí místo v duchovním chrámu. Až bude tento chrám dokončen, bude všestranně dokonalý a vzbudí obdiv andělů i lidí; neboť jeho stavitelem a učinitelem je Bůh.

K přemýšlení: Oceňuji Boží dobrotu, že mne přijal do své rodiny? Spolupracuji s anděly, že se snažím odvrátit mou mysl od zlého a naklonit ji nebeským věcem? Miluji členy Boží rodiny, mezi kterými žiji?

Poslání církve

Zlatý verš: 2. Kor. 5, 20.

Bůh si od počátku přál, aby se v jeho církvi odrážela jeho plnost a síla. Členové jeho církve, které povolal ze tmy v předivné své světlo, mají zjevovat jeho slávu.

CÍRKEV VOLÁ LIDI ZPĚT K BOHU

1. Co sledoval Bůh vysláním apoštolů k pohanům? Sk. 15, 12–17.

Ježíš řekl učedníkům, zástupcům církve: „Tak jako mne poslal Otec, posílám i já vás.“ Jan 20, 21. Předtím zahájil Ježíš své poslání slovy: „Nebo Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, což bylo zahynulo.“ Luk. 19, 10. Úkol církve je tedy jasný: je zde proto, aby lidem pomáhala nalézt zpět cestu k Bohu. Církev je Božím nástrojem ke spasení lidí. Byla založena k službě a jejím posláním je, aby světu přinesla evangelium.

2. Jaký úkol svěřil Bůh církvi? 2. Kor. 5, 18. 19.

3. Jaké prosté svědectví musí zaznít neobráceným? 2. Kor. 5, 20. 21. Srovnej Kol. 1, 19–22.

4. Jaké změny nastanou, když církev splní svůj úkol o smíření ztracených? Tit. 3, 3–7. Srovnej Efez. 2, 1–6.

DOMOV, V NĚMŽ SE VĚŘÍCÍ POSILUJÍ

5. Z které zkušenosti prvých křesťanů poznáváme, že církev působila na všechny lidi? Sk. 2, 47.

Ten, kdo přijme Krista a je ospravedlněn vírou v Krista, je zachráněn. Ovšem, má dosud povahové slabosti, jež musí být odstraněny. Musí získat vítězství nad některými zlými zvyky, musí růst v duchovním poznání a musí rozvíjet své dary ke křesťanské službě. Toto dílo, které bible nazývá posvěcením, je neustálým procesem. Posvěcením se věřící stále více podobá Ježíši. V tomto duchovním růstu pomáhá svým členům církev.

6. Jak si Kristus formuje svou církev? Ef. 5, 25. 27. Srovnej Ef. 3, 16—19.

Boží církev je společenstvím, v kterém věřící nalézají teplo, lásku, povzbuzení a duchovní posilu. Ovšem, není to shromáždění dokonalých, bezhříšných svatých. Je to rodina bratří a sester, kde upřímným věřícím se dostává pomoci, aby dosáhli plné křesťanské zralosti. Církev je nástrojem, jehož si používá Bůh, aby se všem lidem dostalo pozvání evangelia. Je také domovem, do něhož jsou uvedeni věřící, aby se zdokonalovali.

CÍRKEV HÁJÍ BOŽÍ PROGRAM A KONÁ JEHO DÍLO

7. Komu představuje církev Boží moudrost a spravedlnost? Ef. 3, 10. 11. Srovnej Ef. 2, 6. 7.

Plán vykoupení má širší a hlubší význam než jenom spasení lidí. Hlavním cílem plánu vykoupení je obhájení Božího charakteru před celým vesmírem.

8. K čemu mají být členové církve vždy hotovi? Co je jejich prvním posláním? Sk. 1, 8; 1. Petr. 3, 15.
9. Co je druhým posláním církve? Mar. 16, 15.

Tento verš obsahuje dvě nejdůležitější slova, která souvisí s posláním církve. První zní: *kažte!* Pochází z řeckého slova, jež značí rozhlašovat, zvěstovat, zjevně a veřejně ohlašovat. Apoštol Pavel řekl o důležitosti kázání evangelia toto: „Zalíbilo se Bohu skrze bláznové kázání spasiti věřící.“ 1 Kor. 1, 21. Tímto způsobem bylo již za staletí získáno velké množství lidí. Druhé důležité slovo je *evangelium*, což značí doslova „radostné zvěsti“ nebo „radostné noviny“. Není radostnější zvěsti pro člověka než ta, jež mu praví, že Bůh ho miluje, že Kristus zemřel místo něho a že může získat věčný život, uvěřili v Ježíše.

10. Která je třetí zásada v poslání církve? Mat. 28, 19. 20.

Chce-li následovník Kristův růst v milosti a duchovně vyspět, musí správně chápat křesťanskou víru. K tomu dojde studiem a vyučováním. Slovo *učení*, které se v Novém zákoně tak často vyskytuje, (Sk. 2, 42; 5, 28; 13, 12) použil i Ježíš, když přikázal církvi, aby učila zachovávat jeho přikazy.

11. Která je čtvrtá zásada církve, má-li splnit své poslání? Žid. 6, 10; Mat. 25, 37—40; Srovnej Zj. 2, 19.

Řecké slovo *diakonia* je někdy přeloženo jako služba, posloužení atd. Z něho je odvozeno i slovo *diakon*. Vše lze shrnout výrazem *křesťanská služba*. Je to jeden z prostředků, kterým Bůh získává lidská srdce. Bible nám praví, že právě náboženství znamená navštěvování sirotků a vdov, nasycení hladových, uzdravování nemocných a pomoc těm, kteří si sami ne-

mohou pomoci. Ti, kteří tímto způsobem svědčí o svém Pánu, řídí se nebeskými pokyny.

12. Jak ještě jinak může církev plnit své poslání, získávat duše pro Pána a posilovat je u víře? 1. Jan. 1, 3.

Je to krásné bratrské společenství, vzájemná výměna názorů, hovor o víře a naději a vliv křesťanského života, kterým také přitahujeme lidi ke Kristu. Často nedoceňujeme moc křesťanského společenství, které posiluje i znavené věřící a které pomáhá dokonat poslání církve na zemi.

ZDROJE EVANGELISACE

13. Jaké zvláštní opatření učinil Bůh, aby církvi umožnil splnění jejího poslání? Ef. 4, 11. 12.

Jsou to rozličné dary Ducha, kterými církev plní své poslání. Evangelisace zahrnuje v sobě vše, co církev používá, aby lidé byli získáni pro Krista a utvrzeni ve víře.

14. Jaká bude církev, když každý člen využije darů a schopností, které obdržel? Ef. 4, 15. 16.

K p ř e m ý š l e n í : Přijímám svoji odpovědnost jako Boží vyslanec? Representuji vhodně svého Mistra? Řekl jsem již někomu, aby se smířil s Bohem?

Kristus vedie svoju cirkev

Základný verš: Kol 1, 18.

Kristus povedal svojim učeníkom, že ich úloha nebude ľahká. Ukázal im, koľko zla bude proti nim namierené. V boji však nemali zostať osamotení. Uistil ich, že bude s nimi. Napomínal ich, aby boli statoční a silní, pretože s nimi bude On. Postaral sa o to, aby v práci pokračovali a vzal na seba zodpovednosť za ich zdar.

HLAVA CIRKVI

1. Kto je hlavou cirkvi a čo znamená výraz „hlava“? Ef 1, 22; Kol 1, 18.

Boh vo svojom Slove nikde ani nenaznačil, že by bol človeka ustanovil za hlavu cirkvi. Kristus vedie svoju cirkev sám pôsobením Svätého Ducha. Chcel, aby v cirkvi nebola uznávaná iná autorita.

2. Aký význam má výraz „telo“ vo vzťahu cirkvi ku Kristu? Ef 5, 23b, 24a.
3. Ako sa stal Kristus hlavou cirkvi? Ef 5, 25b. Zrovnaj Skt 20, 28.
4. Ako vyvýšil Boh Kristovo meno? Fil 2, 9.
5. Kde je ústredie cirkvi Kristovej? Žid 8, 1. 2.

KRISTUS JE NÁŠ OBHÁJCA

6. Prečo Otec povýšil Krista? Skt 5, 30. 31.

Boh volá všetkých ľudí ku pokániu. Nikto však ne-

môže činiť pokánie, pokiaľ na jeho srdce nepôsobí Svätý Duch.

7. Čo robí Kristus ako veľkňaz s hriechami ľudu? Žid 2, 17; 7, 25; 9, 24.

8. Aké uistenie máme, že skrze Krista smieme kedykoľvek prísť k Otcovi? Žid 10, 19–22; Ef 2, 18.

Boh dokazuje svoju nekonečnú lásku ku Kristu tým, že prijíma a víta Kristových priateľov ako svojich priateľov.

9. V mene koho sa majú kresťania modliť a ku komu? Aký podiel má Kristus na modlitbách svojich nasledovníkov? Ján 16, 23. 24. 26.

Naše modlitby sa v Kristovom mene dostávajú k Otcovi. Prihovára sa za nás, a Otec nám udieľa zo všetkých pokladov svojej milosti.

JEŽIŠOVA ČINNOSŤ V NEBESIACH

10. Ktorý starozákonný titul nám objasňuje Ježišovo dielo v nebi? Joz 5, 13–15. Zrovnaj Mat 26, 53.

Náš Spasiteľ je obklopený nebeskými bytosťami, nečíselným počtom anjelov. Nebeské zástupy svojou službou predstavujú, aká má byť cirkev Božia. Kristus vysielal svojich poslov do všetkých častí sveta, aby pomáhali trpiacim, ktorí od Neho očakávajú pomoc.

11. Akú funkciu majú nebeskí anjeli? Ž 91, 11, 12. Zrovnaj Skt 12, 6–11; Zj 7, 1–3.

Nepočujeme hlas anjelov, svojím zrakom nevidíme ich pôsobenie, ale oni predsa strážne bdejú nad veriacimi, pokiaľ nebudú zapečatení.

12. Ako popisuje Ján vo Zjavení Kristov vzťah k cirkvi?
Zj 1, 13, 16, 20.

Ježiš má stále spojenie so svojím ľudom. Pozná jeho pravý stav, pozoruje jeho poriadok, zbožnosť a posvätenie. Aj keď je ako veľkňaz a prostredník v nebeskej svätyni, predstavený nám je medzi svojimi sbormi na zemi.

K premýšľaniu: Naslúcham pozorne Božím pokynom v cirkvi a riadim sa nimi? Som vďačný nielen za to, že sa Kristus za mňa obetoval, ale že tiež koná ustavičnú službu, ktorá prispieva k rozvoju cirkvi a pri- náša mi bohaté duchovné požehnanie?

---

4. úkol — dne 22. října 1966

Kristův zástupce na zemi

Zlatý verš: Jan 15, 26.

Kristus dal svého Ducha jako božskou moc, v níž můžeme překonat veškeré zděděné i získané sklony ke zlému. Duchem sv. vštěpuje Ježiš cirkvi svoji povahu.

PŘÍCHOD DUCHA SVATÉHO

1. Jakého zástupce seslal Kristus své cirkvi? Jan 14, 16—18; 16, 7; Luk. 24, 49.

Duch svatý je zástupcem Ježíše Krista, nemá však podobu člověka a je na ní nezávislý. Kristus nemohl být

jako člověk všude přítomen. Ale v Duchu může být Spasitel přístupný všem. V tomto směru je věřícím blíže, než kdyby byl nevstoupil na výsost.

2. Jak přesvědčil Kristus svou církev, že byl přijat Otcem a má moc na nebi i na zemi? Sk. 2, 1—4. 32. 33.

Kristovo nanebevstoupení bylo znamením, že jeho následovníci mají přijmout slíbené požehnání. Měli na ně čekat a teprve pak se mohli pustit do práce. Jakmile se Kristus posadil na pravici Boží, sestoupil Duch svatý v hojně míře na učedníky. Vylití Ducha o letnicích bylo zprávou nebes, že Kristovo vysvěcení je skončeno. Dle svého slibu seslal svým následovníkům Ducha svatého na důkaz, že přijal jako kněz a král veškerou moc na nebi i na zemi.

JAK PŘISPÍVÁ DUCH SVATÝ K DUCHOVNÍMU RŮSTU ČLOVĚKA

3. Jak shrnul Ježíš dílo Ducha svatého? Jan 15, 26; 16, 14.

Duch ustavičně upozorňuje lidi na velkou oběť, jež byla přinesena na golgatském kříži, zjevuje světu Boží lásku a upřímným duším odhaluje vzácné stati Písma.

4. Jaké metody používá Duch svatý v působení na lidi? Jan 16, 8.
5. Co činí Duch pro toho, kdo se odevzdá Bohu? Jan 3, 5—8; Tit. 3, 5.
6. Co učiní Kristus pro znovuzrozeného křesťana? Ef. 3, 16; Gal. 5, 22. 23.
7. Jaký zvláštní úkol byl dán Duchu svatému ve vyučování? Jan 14, 26; 16, 13.
8. Proč nepřijímají mnozí lidé Ducha svatého? Jan 14, 17.

Mnozí popírají existenci Ducha svatého proto, že s ním nemohou dělat pokusy, odhadovat či měřit jeho sílu. Bůh je příliš veliký, než aby jej lidé mohli měřit svým způsobem, nebo aby mu snad kladli své podmínky.

DUCH SVATÝ VEDE ZACHRAŇUJÍCÍ ČINNOST

9. Které duchovní síly se snaží brzdit Boží dílo záchrany a překazit je? Ef. 6, 11. 12.
10. Jak se brání křesťan v boji proti zlému? Ef. 6, 17.
11. Jaké důkazy máme, že Duch sv. řídí církev i její pracovníky při zachraňování duší? Sk. 10, 19. 20; 16, 6. 7; 8, 26—29.

Nic není v bibli tak jasně zdůrazněno jako skutečnost, že Bůh skrze svého Ducha řídí své služebníky ve velkém hnutí šíření díla spasení. Lidé jsou nástroji v rukou Božích a plní tak jeho úmysly milosti a milosrdenství.

12. Jakými dary obdarovává Duch věřící, aby církev byla schopna splnit svoji úlohu? 1. Kor. 12, 8—11; Ef. 4, 8—12.
13. Kterou často opakovanou výzvu posílá Bůh svým sborům? Zj. 2, 7. 11. 17.

K přemýšlení: Nezarmucuji Ducha svatého tím, že se nechci dát vést jeho vlivem? Nesnažím se někdy já usměrňovat Ducha Božího, místo aby on řídil mne?

Lidé jako pověření vedoucí v církvi

Zlatý verš: Ef. 4, 11. 12.

Ježíši záleželo na tom, aby učedníci po jeho nanebevstoupení převzali vedení prvotní církve. Ustanovení dvanácti bylo prvním krokem k organizování církve, která měla po Kristově odchodu šířit evangelium na zemi.

BOŽÍ DUCHOVNÍ DARY CÍRKVI

1. Které duchovní dary dává Duch svatý církvi? 1. Kor. 12, 28. 8—10.
2. Proč jsou tyto dary dávány? Jak dlouho mají v církvi zůstat? 1. Kor. 12, 11. 12. 25; Ef. 4, 12. 13.

DUCHOVNÍ DARY VEDOUČÍCH

3. Ke kterým hlavním funkcím uschopňuje Duch lidi? Ef. 4, 11.

„Apoštol“ pochází z řečtiny a znamená „poslaný“. Apoštolé byli tedy mužové, jež církev vysílala na velké misijní cesty, kde kázali.

Největším životním povoláním pro věřícího je přinášet lidem evangelium, seznamovat hříšníky s Božími požadavky, zachraňovat duše od hříchu a posilovat slabé. Lidé, kteří tyto dary mají a uplatňují je — apoštolé, evangelisté, proroci, kazatelé (pastýři), učitelé — nemusí být vždy ke své funkci církví zvoleni. Jsou to posvěcení křesťané, kteří zvelebují dar, daný jim od Boha a chtějí být jeho svědky.

4. Které duchovní dary vyjmenovává Písmo na předním místě? 1. Kor. 12, 28.

V každém společenství nebo v organizaci jsou velmi třeba lidé, kteří svými schopnostmi pomáhají organizovat práci, radí, plánují, usměrňují, udržují pořádek a slouží jako vedoucí a jako veřejní představitelé.

5. Jak se nazývali za novozákonních dnů ti, kteří byli církví zvoleni? 1. Tim. 5, 17.

„Předložený“, podle Žilkova překladu „starší“. Za časů Pána Ježíše říkalo se představeným synagogy starší, jakož i některým členům vysoké rady. Bylo proto přirozené, že první křesťané užívali tohoto označení pro muže, které si zvolili jako vedoucí svých shromáždění, hlavní funkcionáře a představitele církve. (Viz 1. Petr. 5, 1.)

6. Jak jinak byli starší nazýváni? Tit. 1, 5–7.

Z Tit. 1, 5–7 je jasné, že starší byli nazýváni také biskupy. „Biskup“ pochází z řečtiny a znamená „dozírající“, „nadřizený“, v širším smyslu „předseda“. To dokazuje Sk. 20, 17. 28, kde jsou vedoucí v Efezu napomínáni aby dávali pozor na stádce, v němž Duch svatý ustanovil je biskupy. Výraz starší znamenal pravděpodobně titul úřadu, kdežto titul biskup (dozírající) poukazoval na jeho funkci.

7. Kteří další funkcionáři působili v prvotní církvi? 1. Tim. 3, 8. 13.

Jáhen neboli diakon je opis řeckého slova diakonos, což značí služebník, pomocník. Ježíš i Pavel používali tohoto slova. (Viz Mat. 20, 28; Kol. 1, 25; 1. Kor. 3, 5; 2. Kor. 6, 4; Ef. 3, 7). Tento úřad se týkal tehdy správy církevního majetku, darů, péče o chudé, navštěvování nemocných, jakož i kázání slova. „Sedm“ mužů,

jež si jeruzalémská církev zvolila, aby plnili tyto povinnosti, byli nesporně diakoni, ačkoli je bible takto výslovně nenazývá. (Viz Sk. 6, 1–6.)

POTŘEBNÁ KVALIFIKACE FUNKCIONÁŘŮ CÍRKVE

8. Co žádá bible od starších (neboli biskupů)? 1. Tim. 3, 2–7; Tit. 1, 5–9.
9. Co očekává od diakona? 1. Tim. 3, 8–13.

VOLBA A POVĚŘENÍ VEDOUCÍCH

10. Jak volila prvotní církev starší a diakony? Sk. 6, 1–7; 14, 23.

Církev zvolila sedm mužů plných víry a Ducha Božího, aby pomáhali v práci na vinici Páně.

11. Jakým způsobem ustavuje nebo vysvěcuje církev ty, kteří jsou zvoleni, aby vedli šíření evangelia? Sk. 13, 3; 1. Tim. 4, 14.

Byl to uznávaný způsob oddělení k určitému výkonu a uznání autority v tomto úřadě.

12. Jak se projevuje ten, kdo je povolán k službě Páně? Tit. 2, 7; Jak. 5, 10.
13. Co očekává církev od svých vedoucích a všech, kteří používají svých duchovních darů? 1. Petr. 5, 1–4.
14. Jaký postoj zaujímá církev ke všem, kteří ji spravují? 1. Tes. 5, 12. 13.

K p ř e m ý š l e n í : Jsem přesvědčen, že funkcionáři mého sboru jsou pověřeni Bohem? Uznávám-li, že Bůh si musí používat „hliněných nádob“, budu odsuzovat ty, kteří pracují pro Pána?

---

6. úloha — 5. novembra 1966

Cirkevná organizácia

Základný verš: Ef 2, 21.

Kristus chce, aby Jeho nasledovníci tvorili cirkev, aby zachovávali určitý poriadok, pravidlá a kázeň, aby si boli vzájomne podriadení a aby sa vzájomne uprednostňovali. Ak má cirkev prospievať, nutná je tiež jednota a dôvera.

ORGANIZÁCIA V NOVOZÁKONNEJ CIRKVI

1. Ako sa v prvotnej cirkvi riešili názorové rozdiely a sborové problémy? Skt 15, 1. 2. 6.
2. Čo urobili apoštolovia a starší? Skt 15, 22—29.
3. Ako prijal sbor vyriešenie problému a aký to malo následok? Skt 15, 30. 31; 16, 4. 5.
4. Z čoho poznávame, že miestne sbory mali v novozákonnej dobe určitý počet členov? Skt 2, 47; Mat 18, 17.

Skutočnosť, že sbory prijímali a prepúšťali členov, naznačuje, že to museli byť organizované sbory s určitým počtom členov.

5. Z čoho usudzujeme, že miestne sbory pestovali vzájomné styky?

- a) Sboroví funkcionári vo veľmi vzdialených krajoch boli rovnako nazývaní a zdá sa, že mali aj rovnakú kvalifikáciu. Skt 14, 23; Fil 1, 1; 1 Tim 5, 17; Jak 5, 14.
- b) Existovali zemepisné skupiny sborov. Gal 1, 1. 2; 2 Kor 8, 1; 9, 2.
- c) Tieto skupiny sa tiež pripojili k volbe delegátov, ktorí mali doprevádzať Pavla (2 Kor 8, 19; Skt 20, 4) a vymieňali si dopisy, ktoré od apoštola dostali. Kol 4, 16.
- d) Členovia dostávali doporučovacie listy. Rím 16, 1. 2; 1 Kor 16, 3; 2 Kor 8, 19.
- e) Kazatelia boli premiestňovaní. 1 Tim 1, 3. Zrovnaj s 2 Tim 4, 9. 12; Tit 1, 5; 2 Tim 4, 10.
- f) Miestne sbory mali organizovanú dobročinnú službu, ako aj smernice, komu sa má pomôcť. 1 Tim 5, 9. 16; 1 Kor 16, 1–5; Rím 15, 25. 26.

Organizácia skupín prvej cirkvi nebola zrejme na začiatku jednotná. Len po čase dochádzalo k zjednoteniu. Neskôr, keď sa skupiny veriacich po celom svete združovali v sbory, bola organizácia cirkvi zdokonalená, aby sa udržal poriadok a súlad v práci.

NUTNOSŤ ORGANIZÁCIE

6. Aké smernice nám dáva Boh o činnosti v cirkvi?
1 Kor 14, 33. 40.

Kristus chce, aby Jeho cirkev na zemi predstavovala poriadok a súlad. Boží anjeli, ktorí vykonávajú zverenú prácu, robia všetko v súlade so svojím Pánom i medzi sebou. V tom sú nám príkladom. Biblický poriadok cirkvi a jej organizovanú činnosť niektorí veriaci považujú za obmedzenie osobnej slobody. Tieto názory nie sú však z Božieho Ducha.

7. Prečo je nutné, aby členovia cirkvi pestovali spoločnosť a jednotné bohoslužby? 1 Kor 12, 14—17.

Organizácia umožňuje, aby sa ľudia so zvláštnymi schopnosťami sústredili na prácu, ktorá odpovedá ich predpokladom. Pretože dielo Božie vyžaduje podobne ako ľudské telo špecializovanú činnosť, dokážu veriaci spoločným úsilím oveľa viac, než keby pracovali osamotene.

8. Aké nebezpečenstvo vzniká pre cirkev pri nedostatočnej spolupráci? 1 Kor 12, 18—21.
9. Čo je základným predpokladom jednoty v cirkvi? 1 Pet 5, 5.
10. Čo je konečným cieľom jednoty a spolupráce? Ef 4, 16.

DRUH ORGANIZÁCIE

11. Z ktorých slov Písma vyplýva, že organizácia cirkvi vyžaduje múdrosť a svedomitosť? Ef 2, 21a. *M. J.*

Tento verš nám ukazuje, že členovia Božej cirkvi musia plánovať a organizovať prácu tak, ako sa to deje pri stavbe domu alebo chrámu. V Božom diele je nutne potrebné múdre vedenie.

12. Ktoré príklady v Písme viedli cirkev k tomu, že zriadila vzorný spôsob cirkevnej organizácie a správy? Skt 1, 21—23; 6, 3—5.

Boh chce takú formu cirkevnej organizácie, ktorá uznáva dôstojnosť a názory jednotlivých členov. Boh hovorí skrze množstvo svojich nasledovníkov. Naša organizácia bola zriadená tak, že jednotlivec sa môže vyjadriť, ale rozhoduje väčšina. Pán to vo svojej prozreteľnosti tak zariadil, aby Jeho služobníci boli v úzkom spojení s cirkvou, aby nedôverovali len sami sebe, ale aj iným, ktorých Boh používa vo svojom diele.

13. Na akom základe spočíva organizácia cirkvi adventistov s. d.?

Odpoveď: Členovia miestneho sboru si zo svojich radov volia miestneho staršieho sboru. Pretože tento nemôže — a nebolo by to ani žiadúce — vykonávať všetky rôzne sborové povinnosti, volia sa ešte ďalší členovia, ktorí mu majú pomáhať. Sú to diakoni, ktorí sa majú starať o časné potreby cirkvi, vedúci sobotnej školy a iní. Títo členovia tvoria sborový výbor a jednajú v záujme všetkých členov. Starší sboru má zodpovednosť za všetko vo sbore a o všetkom má mať prehľad.

Každý člen sboru uplatňuje pri voľbe funkcionárov svoj hlas. Sbor volí aj funkcionárov jednotlivých združení. Delegáti združenia volia vedúcich bratov v ústredí a tak to ide ďalej. Týmto zariadením má každé združenie, každé odvetvie, každý sbor a každý jednotlivec priamo alebo prostredníctvom zástupcov možnosť uplatniť svoj hlas pri voľbe mužov, ktorí majú najväčšiu zodpovednosť v diele Božom.

K premýšľaniu: Máš rád poriadok v cirkvi, alebo sa mu vyhýbaš? Prečo má Boh rád poriadok? Čím chceš prispieť k lepšiemu životu vo svojom sbore?

---

7. úkol — dne 12. listopadu 1966

Autorita a kázeň v cirkvi

Zlatý verš: Gal. 6, 1.

AUTORITA CÍRKVE

1. Kterými slovy predal Ježiš cirkvi moc, aby rozhodovala o členstve v cirkvi? Mat. 16, 18. 19.

Kristus založil svoji církev před tváří Boží a v přítomnosti všech nebeských bytostí na skále. Tou skálou je On sám — jeho tělo, jež bylo za nás potřeno a zlámáno. Brány pekla nezmohou nic proti církvi, založené na tomto základě.

Klíče království nebeského jsou slova Ježíše Krista. Všechna slova Písma svatého jsou jeho a jsou sem zahrnuta. Tato slova mají moc otvírat a zavírat nebesa. Zjevují nám, za jakých podmínek mohou být lidé přijati nebo zamítnuti.

2. Na jakém podkladě rozhoduje církev o tom, kdo může být členem Kristova těla? Jan 20, 22. 23.

Církev obdržela moc, aby jednala na místě Ježíše Krista. Je to Boží nástroj, který má mezi věřícími udržovat řád a kázeň. Jí svěřil Bůh moc, aby řešila otázky čistoty a pořádku církve. Ona je povinna vylučovat ze svého středu ty, kteří by svým nekřesťanským chováním působili pravdě hanbu. Nebesa schválí vše, co církev učiní ve shodě s pokyny Božího slova.

3. Jaký je první krok v jednání s členem, který upadl do hříchu? Mat. 18, 15. 16; Tit. 3, 10. 11.

Sebevětší pohoršení nesmí změnit Boží směrnice o řešení nedorozumění a osobních křivd. Promluvíme-li o samotě a v Kristově duchu s viníkem, často se nesnáz odstraní. Jdi k chybuujícímu se srdcem plným Kristovy lásky a soucitu a snaž se věc srovnat. Mluv s ním klidně a upřímně. Sترز se pronést byt i jediné hněvivé slovo! Mluv tak, aby to zapůsobilo na jeho lepší stránku. Pokud se tyto směrnice neuskuteční, nemá výbor doporučovat a sbor hlasovat o ztrátě členství.

4. Kdo jediné má právo rozhodovat o vyloučení někteřého člena? Mat. 18, 17.

Nechce-li slyšet, co potom? Má si několik jedinců výboru vzít na sebe odpovědnost za vyloučení bloudícího? „Pověz církvi“, praví náš verš. Ať církev rozhodne o svých členech.

ÚČEL CÍRKEVNÍ KÁZNĚ

5. Co je účelem církevního trestu? 1. Tim. 1, 20.

Jedná-li církev podle Kristova naučení u Mat. 18, 1–18, je před Bohem čistá. Zlo pak musí být označeno pravým jménem a musí být odstraněno, aby se stále víc nešířilo. Církev musí být uchována zdravá a čistá, aby mohla stát před Bohem bez poskvrny, oděná rouchem Kristovy spravedlnosti.

6. Co sleduje církevní kázeň dále? 1. Kor. 5, 6. 7.

Církev se musí urychleně zabývat hříchem a hříšným, aby se nenakazili ještě další. Pravda a čistota vyžadují, abychom důsledněji čistili tábor od Achanů. Bratři na odpovědném místě nemají trpět hříchy u jiného bratra či sestry. Musí jim říci, že buď se odloučí od hříchu anebo od církve.

ODPOVĚDNOST CÍRKVE

7. Jak napomínal apoštol Pavel korintskou církev, aby se probudila a jednala s bloudícím členem? 1. Kor. 5, 9–13.

Organizovaná církev má před Bohem odpovědnost za jednotlivé členy. Upadne-li někdo do hříchu, má církev povinnost ho varovat, poučit a možno-li, napravit. Buďte k chybujiícím upřímní. Varujte každou duši, která je v nebezpečí. Netrpte, aby někdo byl sveden. Jmenujte

hřích pravým jménem. Řekněte jasně, co řekl Bůh o lži, krádeži, o porušování dne Páně, o modloslužbě a o jiných nepravostech. „Kteříž takové věci činí, nebudou dědici království Božího.“ Setrvají-li v hříchu, zazní nad nimi v nebesích rozsudek, který jim ze slova Božího oznámíte. Pakli si vyvolí hřích, zbavují se Krista.

8. Jak je nutno zacházet s vyloučenými členy? 2. Kor. 2, 6–8.

9. Jaký postoj k nim mají zaujímat ostatní členové? Gal. 6, 1–2; Jak. 5, 20.

Činí-li chybujiící pokání a podřídí-li se Kristovým zásadám, má mu sbor poskytnout další příležitost. Ale Boží služebníci mají na něho pamatovat i tehdy, nelitují-li a stojí-li dokonce mimo církev.

10. Jakou zvláštní odpovědnost mají kazatelé vůči chybujiícímu? 2. Tim. 2, 24–26; Ezech. 3, 17–19.

POSTUP CÍRKEVNÍ KÁZNĚ

11. Uveď tři důvody, pro které církev své členy podrobuje kázni

O d p o v ě ě d : a) Zapírání Kristova Ducha. 2. Tim. 3, 5.
b) Zapírání učení církve. Řím. 16, 17.
c) Pohrdání autoritou církve. Žid. 13, 17.

Členové podléhají církevní kázni pro tyto vážné hříchy:

1. Nevěřili v základní body evangelia a v hlavní učení církve anebo přinášejí-li sami jiné učení.
2. Přestupují-li zjevně zákon Boží, např. dopustí-li se vraždy, smilstva, cizoložství, krádeže, přestupování čtvrtého přikázání, vědomého podvodu, a uzavře-li rozvedená osoba znovu sňatek, vyjma případ podle Mat. 5, 32.

3. Pro podvod v zaměstnání.
  4. Pro nepořádné chování, jež působí církvi hanbu.
  5. Nechtějí-li soustavně uznávat správně ustanovenou církevní autoritu, anebo nechtějí-li se podřídit sborovému řádu a kázní.
  6. Když požívají, vyrábějí anebo prodávají alkoholické nápoje.
  7. Když kouří anebo holdují omamným jedům. (Dle sbor. řádu)
12. Co uvádí bible jako důvod k vyloučení členů? 2. Tim. 2, 16—18; Tit. 3, 9—11; 2. Tes. 3, 6; 1. Kor. 5, 11. 13.

K přemýšlení: Přispívám svým členstvím k čistotě církve anebo ne? Kdyby všichni členové byli jako já, byla by církev lepší anebo horší? Jaké stanovisko zaujmám ke klesajícím členům sboru?

---

8. úkol — dne 19. listopadu 1966

Duchovní život členů církve

Zlatý verš: 2. Kor. 3, 18.

O způsobu života členů církve říká nám bible, abychom svítili jako světla na světě. Fil. 2, 14—16.

ŽIVOT K SLÁVĚ BOŽÍ

1. Co je snahou křesťana, který chce žít vítězným životem? 2. Tes. 1, 11. 12.

2. K jakému životu nás Bůh povolal? Jak máme podle Kristova příkazu oslavit Boha? Ef. 1, 4. 6; Mat. 5, 16.

Svět nepřesvědčíme kázáním, ale životem. Kazatel ohlašuje teorii evangelia, ale praktická zbožnost církve je potvrzením moci evangelia.

KAŽDODENNÍ DUCHOVNÍ RŮST

3. O jaký duchovní rozvoj mají členové sboru usilovat? 2. Kor. 7, 1; Žid. 12, 14. Srovnej Přísl. 4, 18.

V posvěcení dosahuje věřící plného duchovního růstu a křesťanské zralosti. Je to celoživotní úkol, nikoli jednorázový výkon. Křesťan musí „... růst v milosti a známosti Pána našeho a spasitele Ježíše Krista“.

4. Z koho si mají křesťané brát příklad a jak to bude působit na jejich život? 2. Kor. 3, 18. Srovnej Žid. 12, 2.

Nový překlad tohoto verše praví, že jsme pak proměněni „od jednoho stupně slávy k dalšímu“.

5. Které stupně křesťanského růstu uvádí Pavel ve své modlitbě za Efezské? Ef. 3, 14—19.

6. K jaké vysoké úrovni měl Bůh přivést věřící v Kolossis? Kol. 1, 9—11.

Všichni, kteří jsou vykoupeni, musí získat poznání o Bohu, zjevené v Kristu. Je to poznání, jež působí změnu charakteru, obnovuje v duši obraz Boží. Obdaří člověka duchovní silou od Boha.

Bůh chce, aby jeho následovníci byli takoví, jaký byl Kristus v lidském těle. Máme žít v jeho síle životem čistoty a ušlechtilosti, jako žil Spasitel.

PROSTŘEDKY DUCHOVNÍHO RŮSTU A JEHO VÝSLEDEK

7. Kdo pomáhá věřícímu k duchovnímu růstu? Fil., 1, 10, 11. Srovnej Žid. 13, 20. 21.
8. Která základní změna musí nastat při duchovní obnově? Řim. 12, 2.

Rozum člověka, rozeznávání mezi dobrem a zlem, jsou před obrácením řízeny tělesnými pohnutkami. Mysl je „tělesná“ (Kol. 2, 18). Ale v době obrácení dostává se mysl pod vliv Ducha Božího, získáváme „mysl Kristovu“. (1. Kor. 2, 13–16.) Jelikož moc Ducha svatého proměňuje vnitřního člověka, mění se postupně i vnější člověk. Posvěcení mysli projeví se ve svatějším způsobu života, neboť věřící bude stále dokonaleji zjevovat charakter Kristův.

9. Jakým obrazem líčí Pavel změněný život křesťana? Ef. 4, 21–24.
10. Podřídí-li věřící svoji vůli Kristu, co musí ještě učinit, aby duchovně rostl?

O d p o v ě ě :

- a) Musí se sytit slovem Božím. 1. Petr. 2, 2.
- b) Musí se modlit o nového ducha a musí se zaslíbení uchopit. Ž. 51, 12; Ezech. 36, 26. 27.
- c) Žije i dál ve víře. Žid. 10, 22. 23; Kol. 2, 6.
- d) Žije v poslušnosti slova Božího. Fil. 2, 12. 13; Jan 14, 15.
- e) Je v následování vytrvalý. Luk. 13, 24; Fil. 3, 13. 14.

Slabé, nedostatečné úsilí nestačí k změně našeho života. Bez neustálého úsilí a bez soustavné činnosti nemůže být pokrok v životě víry, nelze obdržet palmu vítězství.

ZVLÁŠTNÍ RADA, TÝKAJÍCÍ SE DENNÍHO ŽIVOTA

11. Co vymizí ze života obráceného člověka? Ef. 4, 25. až 5, 4.
12. Jak se chová opravdový křesťan k těm, kteří ho nemají rádi? Luk. 6, 27—31.
13. Jaké napomenutí platí pro členy církve v každém věku? Tit. 2, 2—7; 3, 1—3.
14. Co je podle Jakuba smyslem pravého náboženství? Jak. 1, 27.

Někteří poznali odpouštějící milost Ježíše Krista a upřímně touží po tom, aby byli Božími dětmi. Současně však vidí, že jejich povaha je nedokonalá, jejich život plný chyb, a někdy i pochybují o tom, je-li jejich srdce obnoveno Duchem svatým. Nesmí však upadat do malomyslnosti. Musíme se ještě často sklonit a plakat u Ježíšových nohou pro své poklesky a omyly. Nesmíme však ztrácet odvalu. Bůh nás neopustí a nezavrhne ani tehdy, když jsme přemoženi nepřitelem. Kristus je po pravici Boží a přimlouvá se za nás. Apoštol Jan praví: „Tyto věci píší vám, abyste nehřešili. Pakliže by kdo zhřešil, příměluce máme u Otce, Ježíše Krista spravedlivého.“ A nezapomeňme na Kristova slova: „Otec vás miluje.“ Jan 16,27. Chce, abychom mu zas byli podobní, aby se v nás odrážela jeho čistota a svatost. On, který v nás dobré dílo započal, také je i dokoná.

K přemýšlení: O čem vydává svědectví ten, kdo se spokojí se svou nízkou duchovní úrovní i s nízkou úrovní církve? Proč musíme jít v duchovním životě stále vpřed?

Ustanovenia cirkvi

Základný verš: Gal 3, 27.

Cirkev má určité ustanovenia, ktoré nazývame sviatosťami. Sviatosť je určitý náboženský úkon, obrad alebo zvyk, ktorý sa líši od všetkých ostatných zvyklostí pri obradoch v kresťanstve tým, že ho zachovával alebo uznával Kristus a dal mu určitý ráz. V tomto zmysle užívame slová ustanovenie a sviatosť pre krst, umývanie nôh a večeru Pánovu. Úkon krstu, umývania nôh a symbolické prijímanie chleba a vína nemajú samy osebe duchovnú hodnotu, pretože človek sa ich môže zúčastniť i formálne, bez akejkoľvek duchovnej prípravy. Tito ľudia neprijímajú duchovnú hodnotu. Ale ten, kto skrze vieru, modlitbu a poslušnosť uzavrel duchovné spoločenstvo s Pánom, môže účasťou na týchto symbolických úkonoch získať tak hlboké duchovné požehnanie, že to nemožno slovami vyličiť, ani získať iným spôsobom.

K R S T — V S T U P D O C I R K V I

1. Aký význam prikladal Ježiš krstu a ako zdôraznil svoj príkaz osobným príkladom? Mat 3, 13—15; 28, 19. Zrovňaj Ján 4, 1.
2. Čo znamená krstný obrad? Rím 6, 3—8; Kol 2, 12.
3. Do akého spoločenstva, podľa učenia Nového zákona, vstupovali ľudia hneď po krste? Skt 2, 41. 47.

Kristus považuje krst za znamenie vstupu do duchovného kráľovstva. Kladie ho ako jasnú podmienku, ktorej sa musí prispôbiť každý, kto Ho chce nasledovať.

UMÝVANIE NÔH AKO SYMBOL SLUŽBY

4. Ktorý duchovný stav učeníkov si vyžiadal umývanie nôh? Luk 22, 24—27.
5. Ktorú nutnú službu preukázal svojim učeníkom Ježiš, aj keď ju mal vykonať niekto z nich? Ján 13, 4. 5.
6. Ktoré Ježišove slová dokazujú, že v dobe, kedy vykonal túto nutnú službu, zaviedol nové ustanovenie pre všetkých svojich nasledovníkov? Ján 13, 12—17.

Spasiteľ uviedol tri dôvody, prečo majú mať všetci kresťania podiel na tomto novom ustanovení:

- a) Jeho príkaz: „...aj vy ste si povinní navzájom umývať nohy“ (v. 14),
- b) Jeho príklad (v. 15),
- c) zaslúbené požehnanie poslušným (v. 17).

Keď sa zúčastňujeme ustanovenia umývania nôh, dokazujeme, že sme ochotní vykonať tento obrad pokory. Činíme to isté, čo činil Kristus, ale nemáme o tom hovoriť ako o úkone poníženia, Je to výraz stavu našej mysle a srdca.

7. Aké duchovné naučenie máme z tohto ustanovenia? Ján 13, 6—8.

Ten, kto si nechá umyť nohy, potvrdzuje skutočnosť, že sa nepovažuje za dokonalého, ale uznáva, že potrebuje Božiu očisťujúcu moc a že o toto očistenie usiluje.

VEČERA PÁNOVA

8. Aký dôležitý význam má večera Pánova v živote veriaceho? 1 Kor 11, 23—25.

Večera Pánova bola ustanovená preto, aby si kresťania pravidelne pripomínali, koľko sú Kristu dlžní. Keďkoľvek jeme polámané kúsky chleba, znázorňujúce Kristovo telo, alebo pijeme víno, ktoré predstavuje Jeho krv, musíme si pripomínať i golgotský kríž a jeho význam pre nás.

9. Čo vlastne dokazujeme, keď máme účasť na večeri Pánovej? 1. Kor 11, 26.

Nesvedčíme len o Jeho smrti, ale tiež o Jeho druhom príchode.

10. Čo ešte získavame účasťou na večeri Pánovej? 1 Kor 10, 16; Ján 6, 53—57.

11. Aký je ďalší dôsledok prijímania večere Pánovej? 1 Kor 10, 17.

Všetky kúsky polámaného chleba sú z jedného kusa. Tak sú všetci veriaci, ktorí majú účasť na slávnostnej pamiatke, spojení v Kristu, ktorého telo je znázorňované lámaným chlebom. Účasťou na večeri Pánovej dokazujú veriaci, že sú jednotní a že náležia k jednej veľkej rodine, ktorej hlavou je Kristus.

12. Ako varuje Písmo tých, čo vedome hrešia a predsa chcú mať podiel na večeri Pánovej? 1 Kor 11, 27. 29.

13. Kto rozhoduje o účasti na večeri Pánovej? 1 Kor 11, 28. Zrovňaj 1 Kor 5, 11—13.

Písmo zakazuje odoprieť niekomu večeru Pánovu. Je pravda, že zjavený hriech priestupníka vylučuje. Tak nás to Duch svätý jasne učí. 1 Kor 5, 11. Ďalej však nemá nikto súdiť. Boh nezveril ľuďom, aby rozhodovali o tom, kto smie mať na tejto pamiatke účasť. Kto vie čítať v srdci? Kto môže rozpoznať kúkol od pšenice?

K premýšľaniu: Som ochotný vykonať akúkoľvek službu, ktorú Pán odo mňa vyžaduje? A pre kohokoľvek? Snažím sa poznať hlbší význam večere Pánovej alebo sa jej ľahkomyselne vyhýbam v domnienke, že mi neprináleží žiadne požehnanie? Usilujem o skutočné obecenstvo s Pánom? Sýtím sa denne hĺbkou Jeho Slova a modlitbou?

---

10. úkol — dne 3. prosince 1966

Církev a bohoslužby

Zlatý verš: Ž. 122, 1.

V době starozákonní se Bůh setkával se svým lidem ve svatyni. V době novozákonní se setkává Ježíš se svým lidem všude tam, kde se věřící scházejí v jeho jménu. Ježíš řekl: „Kde dva neb tři se sejdou ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“ Bohoslužby mají v duchovním životě křesťana velký význam, neboť tam se setkáváme s Kristem, který poutá naši mysl a city jak k Bohu Otci, tak i k našim spolubratřím. Při společných pobožnostech udílí nám Bůh svoji spasitelnou, posvěcující milost a své nejbohatší požehnaní.

ÚČEL SBOROVÝCH POBOŽNOSTÍ

1. Co je podle slova Božího cílem náboženských shromáždění? Ž. 99, 9; 95, 6.

To, co my dnes vyjadřujeme slovem bohoslužba, znamená ve starozákonním znění „sklánět se“. Také novozákonní pisatelé mají na mysli prakticky totéž, totiž „sklánět se před ním na kolena“, někomu velmi vznešenému vzdát úctu. Pro křesťana je nejvznešenější náš svatý, všemohoucí Stvořitel, před nímž uctivě poklekáme a zbožně se mu klaníme.

2. K čemu jsou křesťané vybízeni? Žid. 10, 24. 25.

Zanedbáváme-li společné shromáždění, kde se společně povzbuzujeme slovem Božím, ochuzujeme se.

3. Jaký příklad nám pro pobožnosti podává Ježíš? Luk. 4, 17—21.

4. Co je vlastním cílem modlitebny? Iz. 56, 7; Mat. 21, 13.

CO PATŘÍ K BOHOSLUŽBĚ

5. S kým se modlitebníci sejdou při sborové pobožnosti? Mat. 18, 20; Ž. 84, 2. 3.

Společné pobožnosti mají probíhat v takovém duchu, aby všichni pocítili Boží přítomnost. Nepocítíme-li Boží svatost a jeho tajemnou přítomnost, nekonáme v modlitebně pravou pobožnost. Přicházejí-li praví modlitebníci do domu Božího, činí tak proto, že chtějí být v přítomnosti svatého Boha. Svatost Boží přítomnosti je současně hrozná i povznášející. Hrozná je proto, že si před bezhříšným Bohem uvědomujeme svoji hříšnost a

lidskou slabost. Chceme zvolat jako Izaiáš: „Běda mi, nebo jsem člověk hříšný, nečisté rty maje a uprostřed lidu poskvrněné rty majícího bydlím.“ Iz. 6, 5. Cítíme, že jsme od Boha nesmírně vzdáleni a modlíme se vroucně: „Bože, buď milostiv mně hříšnému“, a skláníme se k modlitbě. Ale Boží přítomnost je současně i povznášející. Jsme k němu přitahováni, poněvadž cítíme, že je naším jediným zdrojem pomoci. Naše srdce plesá, že u Pána získáme milost, odpuštění a očištění.

6. Jak mají modlitebníci přicházet k Bohu? Jan 4, 23. 24.

Formální zbožnost je bezcenná, ale opravdová bohoslužba přináší nevýslovné požehnání. Ježíš zdůrazňuje, že místo k modlení není rozhodující. Modlit se můžeme všude. Bůh se obejde bez střechy i bez stěn. Jelikož však věřící lidé potřebují obojí jako ochranu před počasím, a potřebují při pobožnosti klid, nesmí vnitřní úprava modlitebny věřícího rozptylovat. Naopak, má povznášet ducha.

7. Co tvoří nejdůležitější složku bohoslužby? Ž. 107, 1. 2; 135, 1—3; 150, 1. 2.
8. Který jiný druh modlitby kromě chvály a díkuvzdání je Bohu také příjemný? Ž. 51, 3—5. 12. 14.

VLIV BOHOSLUŽBY

9. K jakému rozhodnutí nás přivádí bohoslužba? Iz. 6, 8.

Bohoslužba zvyšuje naši duchovní sílu, činí nás podobnější Bohu a uzpůsobuje ke Kristově službě.

10. Jakou zkušenost udělá ten, kdo se celým srdcem účastní sborové pobožnosti? Ž. 122, 1; 42, 2. 3.

VEDENÍ SPOLEČNÝCH POBOŽNOSTÍ

11. V který den týdne se scházel Ježíš se svými učedníky k pobožnosti? Luk. 4, 16. 31. Srovnej 1. Jan. 2, 6.
12. Co nám radí Písmo o řádu a vedení sborových pobožností? 1. Kor. 14, 33. 40.
13. Jak se mají modlitebníci v domě Božím chovat? Kaz. 5, 1. 2; Neh. 8, 6; Ž. 89, 8.
14. Uveď čtyři způsoby, jimiž lze při společných pobožnostech vyjádřit chválu a díkuvzdání! 2. Par. 29, 30; Ž. 98, 5. 6; 107, 1. 2; 96, 1. 2.

Zpěv tvoří právě tak součást bohoslužby jako modlitba. Nejedna píseň je vlastně modlitba. Hudba je součástí bohoslužeb i v nebesích. I my se máme snažit, aby se naše chvalozpěvy co nejvíce přiblížily souladu nebeských zpěvů.

K přemýšlení: Snažím se ve sboru o to, abych dosáhl spojení s Bohem? Udržuji si v domě Božím modlitebného ducha? Nemám-li radost ze sborové pobožnosti, není to snad proto, že bych měl něco vyznat a napravit?

---

11. úkol — dne 10. prosince 1966

Boží plán na podporu církevní činnosti

Zlatý verš: 1. Par. 29, 14.

Světlo evangelia odsuzuje sobectví a vede k štědrosti a ochotě. Bůh vybízí ve své prozřetelnosti svůj lid, aby se zúčastnil velikého díla šíření evangelia. K tomu je třeba velkého vypětí a obětavosti.

DÁVÁNÍ JE NUTNÉ PRO ROZŠÍŘENÍ EVANGELIA

1. Co musí církev činit, má-li splnit Ježíšův příkaz o zvěstování evangelia všemu světu? Řím. 10, 13 až 15.
2. Jakou odpovědnost má církev k těm, které si stavi do vedení díla? 1. Kor. 9, 7. 11. 13. 14. Srovnej Luk. 10, 7.

Bůh očekává od každého člena církve, aby byl jeho svědkem a aby se osobně účastnil sborové činnosti. Ovšem, je nutné, aby někteří lidé věnovali všechn svůj čas práci na vinici Páně a vedení díla Božího. Tito lidé nemohou dobře plnit své povinnosti, pokud se církev o ně řádně nepostarává. Jinak by nemohli pracovat s plným úspěchem. Učení slova Božího je v tomto bodu velmi jasné.

DÁVÁNÍ JE NUTNÉ V NAŠEM ZÁJMU

3. Co uznává křesťan, který přináší dary Bohu a jeho dílu? Ž. 24, 1; 1. Par. 29, 14; Srovnej 5. Moj. 8, 18; Aggeus 2, 8.
4. Co získávají ti, kteří dávají ve prospěch jiných? Sk. 20, 35.

Prvotní církev prožívala velkou radost, protože byla nezištně štedrá. Věřící věděli, že svým úsilím pomáhají zanést poselství těm, kteří jsou v temnosti. Jejich štedrost dokazovala, že nepřijali Boží milost marně.

Duchovní růst souvisí úzce s křesťanskou štedrostí. Kristovi následovníci se mají radovat z předností, že mohou ve svém životě projevovat štedrost jako jejich Mistr. Dávají-li Pánu, mají jistotu, že jejich poklad je v nebesích předchází.

5. Co dokazovala pomoc Korintských potřebným věřícím v Jeruzalémě? 2. Kor. 8, 1–8.
6. Jaký vliv má dávání na dárce? Mat. 6, 21. Srovnej 2. Kor. 8, 5.

Kdykoli se snažíme posloužit jiným, získáme požehnání sami. Ten, kdo věnuje prostředky anebo čas na šíření evangelia, spojuje své zájmy a modlitby s dílem a s dušemi, které mají být získány. Cítí s lidmi a je podněcován k větší oddanosti Bohu, aby jim mohl ještě lépe prospět.

Bůh si přál, aby činy lásky a štědrosti uchovávaly lidem soucitné srdce a aby v nich vzbuzovaly zájem o potřeby ostatních. Ustanovení o desátkách má trvalý ráz a má člověku přinášet požehnání.

BOŽÍ PLÁN S DESÁTKY

7. Na jakou část příjmu člověka si činí Bůh nárok? 3. Moj. 27, 30; Přísl. 3, 9.

Slovo desátek je staré slovo a znamená „desátou část“. Hebrejské slovo, překládané jako desátek, znamená prostě „desetinu“. Člověk nemá určovat sám, jakou část svého příjmu Pánu dá, aby uspokojil jeho požadavek. Pán si výslovně činí nárok na jednu desetinu. Kdo dává méně, nepřináší desátek.

Uvažujme o tom, komu vlastně dar přinášíme. Pomyšleme jen, jakou velkou láskou nás Kristus miloval a poznáme, že ani náš nejbohatší dar není dostačující. Je-li Kristus pro svou oběť předmětem naší lásky, nebudeme se pozastavovat nad tím, kolik stála alabastrová nádoba s drahocennou masťou.

- 8: Kam máme desátek přinášet a komu je vyhrazen? Mal. 3, 10a; 4. Moj. 18, 21. Srovnej Neh. 13, 12, 13.

Desátek je svatý a Bůh si jej vyhradil pro sebe. Má být přinesen do jeho pokladny, aby sloužil ku podpoře pracovníků evangelia v jejich práci.

Někteří jsou nespokojeni a praví: „Nebudu již dávat desátky; nemám důvěru v postup bratří na vedoucích místech.“ (Co však praví Pán skrze svoji služebníci? Čteme: „Chcete okrádat Boha, poněvadž si myslíte, že dílo není vedeno správně? Postěžujte si otevřeně a jasně a ve správném duchu přímo na místě. Žádejte, aby se vše přešetřilo a dalo do pořádku; ale nevzdalujte se od díla Božího a nebuďte nevěrní proto, že jiní nejednají správně.“

9. Jak máme kromě desátků přispívat na dílo Boží?
1. Par. 16, 29; 2. Kor. 9, 7.

Dobrovolné dary mají spolu s desátkami sloužit k udržování služebníků evangelia. Slouží také k udržování modliteben (2. Moj. 35, 5. 21. 29; 1. Par. 29, 9) a zvláštním požadavkům, jež by jinak nemohly být splněny pro urychlení díla Páně. (Příklad: apoštol Pavel zahájil a řídil organizovanou akci dobrovolných darů ve všech křesťanských sborech. Mělo to finančně pomoci křesťanům v Judstvu, kteří se následkem pronásledování ze strany Židů octli v bídě. Viz 1. Kor. 16, 1; 2. Kor. 8, 1–24; 9, 1–8.)

10. Proč je Boží plán pro podporu jeho díla důležitější než vše ostatní? 2. Kor. 8, 13. 14.

Dle slov Písma mají být i dobrovolné dary úměrné: „Každý podle možnosti své“, „jakž mu Hospodin požehnal“. 5. Moj. 16, 17; Ezdr. 2, 69; 1. Kor. 16, 2; 2. Kor. 8, 13. 14. Bůh žádá, aby ti, kteří mají větší přednosti, měli přiměřenou odpovědnost. „Nebo komu je mnoho dáno, mnoho bude od něho požadováno.“ Luk. 12, 48. Toto měřítko platí i ve věcech finančních.

11. Jaké vážné obvinění vyslovuje Bůh nad těmi, kteří nechtějí mít účast v podpoře jeho díla? Mal. 3, 8. 9.
12. S čím je dávání věřících obvykle spojeno? 5. Moj. 26, 10; 2. Par. 29, 29.

ZASLÍBENÍ TĚM, KTERÍ SE ŘÍDÍ BOŽÍM PLÁNEM

13. Jaké zaslíbení je dáno těm, kteří jsou věrnými Božími správci? Mal. 3, 10. 11; Přísl. 3, 9. 10.

Hlavní požehnání, které vyplývá z věrnosti v desátcích a darech, pociťujeme v duchovním životě.

14. Jaké zaslíbení dává Bůh těm, kteří jej ctí ze svého majetku? 2. Kor. 9, 6; Přísl. 11, 24. 25.

K přemýšlení: Bůh žádá jakožto dárce všeho požehnání určitý podíl ze všeho, co máme. Tím se postaral o zvěstování evangelia. Jsme-li v tom Bohu věrni, dokazujeme, že jsme mu za jeho dary vděční. Zadržujeme-li mu však to, co mu náleží, jak můžeme očekávat požehnání? Jsme-li nevěrnými správci v pozemských věcech, jak můžeme očekávat, že nám svěří věci nebeské? Možná, že zde je tajemství nevyslyšených modliteb?

---

12. úloha — 17. decembra 1966

Jednota v Kristu

Základný verš: Rim 12, 5.

Blížime sa k rozhodnému okamžiku, kedy je veľmi nutné, aby medzi dietskami Božími bol súlad a jednota. V tejto vážnej dobe Boží ľud nesmie mať medzi sebou

rozpory, nesmie žiť v nesúlade s Božími pracovnými. Musí existovať jedno miesto, kde vládne súlad a jednota. Tým miestom je Božia cirkev. Jej smernicou je Písmo. Boží ľud musí mať pocit zodpovednosti za hlasateľov evanjelia a musí ich podporovať.

ZDROJ JEDNOTY

1. Čo hovorí Písmo o nutnosti jednoty v cirkvi? Rím 12, 5; 1 Kor 12, 12.

Boh nazýva svoju cirkev Kristovým telom, pretože Kristus prebýva v srdci každého veriaceho, Gal 2, 20. Život v Kristu tvorí náplň cirkvi. Opravdoví veriaci sú jedno telo, pretože všetci poznajú a milujú Pána Ježiša Krista.

2. Čo vytvára vzájomné spoločenstvo medzi kresťanmi? 1 Kor 10, 16. 17.
3. Čo ešte prispieva k jednote medzi veriacimi? 1 Kor 12, 13.

Duch Svätý poučuje kresťanovu myseľ, uvádza ho do každej pravdy a vydáva mu svedectvo o Božej vôli, zjavenej v Písme. Keďže Duch Svätý prináša veriacim rovnaké učenie, vytvára jednotu viery.

4. Kresťania sa modlia k Bohu, majú obecnosť s Kristom a prijímajú Jeho Ducha. Čo ďalej prispieva medzi nimi k jednote? Ef 4, 4–6. 11–13.

Predovšetkým musíme mať duchovnú jednotu. Vynútená vonkajšia jednota by dlho netrvala. Pravá jednota sa opiera o spoločnú vieru, nádej a poslanie. Ak cirkev bude mať túto vnútornú jednotu, prejaví sa to navonok v celom jej počínaní.

VZÁJOMNÝ VZŤAH ÚDOVTELA

5. Aký vzťah majú mať členovia cirkvi ku Kristu? Ef 5, 22—24. Zrovnaj Ef 1, 22. 23.
6. V čom spočíva vzájomná súdržnosť členov Kristovej cirkvi? Ef 4, 16; Kol 2, 19.

„Službou“ je tu mienená riadiaca schopnosť a životodárna sila Ježiša Krista, hlavy cirkvi.

7. Kde v Písme je potvrdené, že Boh používa všetkých členov cirkvi k záchrane hriešnikov? Skt 9, 6. 10. 11. 15—20.

Keď sa Saul pýta: „Čo chceš, Pane, aby som činil?“ Spasiteľ mu nedáva vysvetlenie priamo, ale posiela ho do svojej cirkvi. „Povedia ti, čo máš robiť“. V tomto prípade Ananiáš zastupuje Krista. Je predstaviteľom všetkých veriacich, ktorí jednajú za Krista.

8. Ako majú cirkvi slúžiť predne tí, ktorým Boh dal duchovné dary? Ef 4, 11. 14. 15.

„Verní a v láske.“ Žiaden jedinec nevnučuje svoj názor celej cirkvi. Je treba byť ukázneným. Keby v cirkvi nebola kázeň a určité vedenie, musela by sa roztrieštiť, nemohla by držať pospolu ako jedno telo.

9. Čo doporučuje Pavel v záujme jednoty cirkvi? Ef 4, 1—3.

Kristovo náboženstvo od nás nežiada, aby sme sa vzdali svojej povahy. Vyžaduje len, aby sme sa do istej miery prispôbilibi citom a spôsobom ostatných. Do spoločenstva viery vstúpi veľa ľudí, ktorých názory, zvyky a vkus sa v časných veciach líšia. Ak však majú v srdci

Kristovu lásku a ak očakávajú ten istý večný nebeský domov, môžu spolu v jednomyselnosti prežívať tie najvznešenejšie chvíle.

10. Ako sa majú kresťania o seba navzájom starať a ako sa majú chovať? 1 Kor 12, 24–26; Fil 2, 1–5. Zrovnaj Ž 133, 1.

VÝZVA K JEDNOTE A MODLITBA ZA ŇU

11. Ako vyzýval Pavel cirkev v Korinte k jednote? 1 Kor 1, 10, 11.

12. Ktorou otázkou chce veriacich upozorniť na škodlivé následky rozdelenia v cirkvi? 1 Kor 1, 13a.

Pavlova reč je jasná. Kristus nemôže byť rozdelený. Preto nie je možné, aby opravdová cirkev Kristova, Jeho telo, bola vo svojom vnútornom, duchovnom živote rozdelená. Musíme preto dôjsť k záveru, že tí, čo sa snažia cirkev rozdeliť, sami sa oddeľujú od Kristovho tela a nie sú jeho členmi.

13. Čo žiadal Ježiš pre svojich učeníkov? Ján 17, 20, 21.

Svet je plný nepokojov a nezhôd. Preto je dvojnásobne dôležité, aby dievky Božie žili v súlade a jednote. Starou taktikou satanovou je rozdeliť a rozptýliť. Podnecuje ich k žiarlivosti, k podozieraniam a ohováraniam. To vedie k rozdeleniu a nejednote. Záleží však na samých členoch Kristovej cirkvi, či sa nechajú diablom oklamať.

14. Čo spôsobí pravá jednota v cirkvi? Ján 17, 23.

Pravda tvorí jednotu. Ak chceme byť v zhode s Kristovou modlitbou, musíme denne pestovať jednotu, ktorú Boh vyžaduje. Tí, čo veria, že svet musí počuť posledné posolstvo milosti, nesmú medzi seba vpustiť vkrádajúcu sa nejednotu; bola by to nesmierna prekážka v šírení

diela Božieho. Kristovi služobníci majú byť jednotní, tak ako Kristus tvorí jednotu s Otcom. Ich sily musia byť posvätené a zjednotené v dokonalý celok. Tí, čo milujú Boha a ostrihajú Jeho prikázania, musia spolu držať.

K p r e m ý š l a n i u : Podporujem svojím chovaním ducha jednoty a bratskej lásky, alebo podporujem ducha nezdravej kritiky, odcudzenia a rozdelenia? Snažím sa svedomite o dosiahnutie jednoty, o ktorú prosil Kristus? Uvedomujem si, že ak chcem mať spoločenstvo s Kristom, musím hľadať spojenie s ostatnými dieťkami Božími?

---

13. úkol — dne 24. prosince 1966

Církev v posledních dnech

Zlatý verš: Zj. 12, 17.

Když vyvolený národ izraelský zklamal, vyvolil si Bůh církev, která nejen že zachovává Boží přikázání, ale má i víru v Ježíše Krista. Přenechal svoji vinici jiným vinařům, totiž lidu, který zachovává jeho smlouvu. Tito Boží svědkové patří k duchovnímu Izraeli a na nich se naplní veškerá zaslíbení smlouvy, kterou Hospodin dal svému lidu.

C Í R K E V O S T A T K Ů

1. Koho si Bůh vždy uchoval, i když byl lid izraelský tolikrát vojensky poražen a rozmetán? Iz. 37, 31. 32.

Většina duchovně odpadla, ale vždy zůstalo několik věrných „ostatků“, kteří se stali výlučnými dědici posvátných zaslíbení, předností a odpovědností smlouvy, kterou Bůh původně uzavřel s Abrahámem a potvrdil na Sinaji. Tito „ostatkové“ tvořili skupinu lidí, kterým Bůh seslal Mesiáše a skrze něž zanesl evangelium pohanům.

2. Co je praveno o ostatcích za časů apoštola Pavla? Řím. 11, 5. Srovnej Řím. 9, 27.

Ačkoliv Izrael jakožto národ selhal, zůstali v něm zbožní ostatkové, kteří měli být spaseni. Za dnů Spasitelova příchodu byli věrní mužové a ženy, kteří ochotně přijali poselství Jana Křtitele a byli vedeni k tomu, aby znovu zkoumali proroctví o Mesiáši. Když byla založena prvotní křesťanská církev, skládala se z těchto věrných Židů, kteří uznali Ježíše Nazaretského jako vytouženého Mesiáše.

3. Kam se uchýlili křesťané v době středověkého pronásledování a jak se jim dostalo pomoci? Zj. 12, 14–16.

Několik století po Kristu prožila církev velké papežské odpadnutí. Papežství utiskovalo a pronásledovalo Boží věrné služebníky po 1260 let. Reformace 15. století měla posloužit Božímu úmyslu vyvést „ostatky“, tentokrát z tajemného Babylóna. Vznikaly různé protestantské skupiny, které postupně obnovovaly slavné poselství o spasení. Ale jednotlivé skupiny se spokojily jen s částečnou reformací a nechtěly postupovat vpřed podle světla slova Božího. V takovém případě si vybral Bůh další skupinu, která v reformaci zase postoupila o kus dále a stala se jeho nástrojem v hlásání pravdy.

4. Proti které skupině zamířil ďábel svůj vliv? Jaké přesné znaky má tato skupina? Zj. 12, 17.

Přežili ohnivé útoky draka v dějinách, zvláště v době temna a pronásledování. Jsou to Boží poslední „ostatkové“, protože jsou jeho vyvolenými posly, kteří mají světu přinést poslední milostivou nabídku spasení (kap. 14, 6–12).

5. Jsou všichni, které Bůh přijímá za své věrné následovníky, už v jednom stádcí anebo si je Bůh dosud shromažďuje? Jan 10, 16; Zj. 18, 4.

Přes duchovní temnotu a odcizení od Boha, která převládá v církvích, tvořících Babylón, nalézá se dosud v jejich společenství velké množství Kristových věrných následovníků. Mnozí nikdy nepoznali dnešní přítomnou pravdu.

Skutečností je, že i v římsko-katolické církvi jsou opravdoví křesťané. Tisíce slouží v této církvi Bohu podle světla, kterého se jim dostalo.

Křesťané minulých generací zachovávali neděli v předpokladu, že světlí správný den odpočinku. I dnes jsou ve všech církvích, nevyjímajíc církev katolickou, opravdoví křesťané, kteří jsou upřímně přesvědčeni, že neděle je Bohem stanovený den odpočinku. Bůh přijímá jejich upřímný úmysl a věrnost.

6. Komu jsou připodobněni věrní Kristovi svědkové? Co jim slovo Boží radí? 2. Tim. 2, 3. 4; Ef. 6, 11–13.
7. Které poselství má být zvěstováno v posledních dnech? Zj. 14, 6–12.
8. Které zapomenuté ustanovení vyzdvihne církev ostatků? Iz. 58, 12. 13. Srovnej Zj. 12, 17.

Lidé povýšili svoje zásady nad pravidla nebes. Ale Bůh dal na svoje přikázání i svoji pečeť: Přikázání Boží poukazuje na Boží tvůrčí moc. Je na nás, abychom to lidem vysvětlili. Ukažme jim, jak je důležité mít znamení lidu Božtího.

9. Proč musí být Boží poselství pro poslední dny zvěstováno všem lidem? Zj. 18, 4.

V Babylónu jsou dosud upřímní věřící. Než Babylón postihnou Boží soudy, musí být tito upřímní věřící vyvoláni, aby neměli účast na jeho hříších a aby nepřijali z jeho ran. Proto je toto hnutí znázorněno andělem, sestupujícím z nebe, který ozářil svoji slávou celou zemi. Ohlašuje hříchy Babylóna, a volá: „Vyjděte z něho, lide můj.“ Tato výzva tvoří v souvislosti s poselstvím třetího anděla poslední výstrahu obyvatelům této země.

10. Co tvoří slavnou naději církve? Jak působí tato naděje na denní život věřících? Tit. 2, 11–14.

11. Která vrcholná událost následuje po zvěstování posledního poselství? Zj. 14, 14. 15. Srovnej Mat. 24, 30; 25, 31. 32.

12. Co učiní Kristus při svém příchodu se svým lidem? Fil. 3, 20. 21; 1. Kor. 15, 51–54.

13. Vylič život věřících po druhém příchodu Ježíše Krista! Zj. 7, 14–17; 15, 2. 3; 22, 1–6.

K přemýšlení: Jak drahá a vzácná je Pánu Ježíši jeho církev? Proč ji tolik miluje? Které důvody má k tomu, aby nás miloval? Kolik důvodů máme my, abychom milovali Krista? Kterými ctnostmi vyniká poslední lid?

Opakování úkolů 4. čtvrtletí

1. Co tvoří všichni členové církve? Ef. 1, 22, 23; 4, 12.
2. Jaký úkol plní církev? 2. Kor. 5, 20, 21; Ef. 5, 25—27; Sk. 1, 8; Žid. 6, 10; 1. Jana 1, 3.
Jak se v ní uplatňují dary Ducha? Ef. 4, 11, 12, 15, 16.
3. Kdo je hlavou církve? Jak působí pro svůj lid? Ef. 1, 22; Žid. 10, 19—22.
4. Kdo je Kristovým zástupcem v církvi a jak se uplatňuje? Jan 15, 26; 16, 8; Gal 5, 22, 23.
5. Jakou úlohu mají v církvi vedoucí bratři, starší, diakoni? Ef. 4, 11, 12.
6. Jak má být církev uspořádána? 1. Kor. 14, 33, 40; Ef. 4, 16.
7. K čemu slouží církevní kázeň? Mat. 18, 15, 16; 1. Kor. 5, 6, 7.
8. Čím se má vyznačovat život křesťana? Kol. 1, 9—11; Řím. 12, 2; Jak. 1, 27; Mat. 5, 16.
9. Poukaž na význam křtu! Řím. 6, 3—8.
Proč je nutné umývání nohou? Jan 13, 6—8, 12—17.
Čím je večere Páně? 1. Kor. 11, 23—29; 1. Kor. 10, 16, 17.
10. Co máme prožívat v domě Božím? Ž. 84, 1, 2; 51, 3—5.
S jakou úctou se máme chovat? Kaz. 5, 1, 2.
11. Jak dokážeme svou vděčnost a věrnost Bohu? Mal. 3, 8—10; 1. Par. 16, 29; 2. Par. 29, 29.

12. Co je důležité v životě církve? Jan 17, 20. 21; 1. Kor. 1, 13a.

13. Kterou výstrahu obsahuje trojandělské poselství? Zj. 14, 6—12.

Jaká odměna je připravena pro ty, kteří uposlechnou? Zj. 22, 1—6.
